

Księga Daniela - numer dwudziesty dziewiąty

Uczta Baltazara i godzina prorocza: ujawnienie prawa niedzielnego, upadku Babilonu i ostatecznego kryzysu

Jeff Pippenger
2023-12-24

Uczta Belsazara wyznacza „godzinę” ustawy niedzielnej, lecz kładzie nacisk na sąd nad republikańskim rogiem. Złoty posąg Nabuchodonozora w trzecim rozdziale Księgi Daniela przedstawia tę samą historię w kontekście wiernego ludu Bożego, który następnie zostaje wywyższony jako sztandar. Szósty rozdział Księgi Daniela porusza ten sam wątek, ale dotyczy roli protestanckiego rogu. Belsazar reprezentuje „państwo” i wezwał tysiąc swoich „panów”.

Król Belsazar wyprawił wielką ucztę dla tysiąca swoich dostojników i pił wino na oczach tego tysiąca. Belsazar, gdy kosztował wina, kazał przynieść złote i srebrne naczynia, które jego ojciec Nabuchodonozor zabrał ze świątyni, która była w Jerozolimie, aby król, jego książęta, jego żony i nałożnice pili z nich. Wtedy przyniesiono złote naczynia, które zabrano ze świątyni domu Bożego, która była w Jerozolimie, i król, jego książęta, jego żony i nałożnice pili z nich. Pili wino i chwalili bogów ze złota i ze srebra, z brązu, z żelaza, z drewna i z kamienia. W tejże godzinie ukazały się palce ręki ludzkiej i pisały naprzeciw świecznika na tynku ściany pałacu królewskiego, a król widział część ręki, która pisała. Daniela 5:1-5.

Liczba „dziesięć” symbolizuje smoka, a sto i tysiąc to po prostu powiększenie tego samego symbolu. W rozdziale szóstym sto dwadzieścia forsuje zwodnicze prawo, a sto dwadzieścia jest symbolem kapłanów. Biorąc pod uwagę „wers po wersie”, uczta Belsazara ilustruje sąd nad skorumpowaną władzą państwową oraz sąd nad skorumpowaną władzą kościelną. Belsazar był pijany babilońskim winem, a następnie postanowił zbeczczyć święte naczynia świątyni Boga w Jerozolimie.

Prorok mówi: „Ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc; a ziemia zajaśniała od jego chwały. I zawołał potężnym, donośnym głosem, mówiąc: Upadł, upadł Babilon wielki i stał się siedliskiem demonów” (Objawienie 18:1, 2). To jest to samo poselstwo, które ogłosił drugi anioł. Babilon upadł, „ponieważ napełnił wszystkie narody winem zapalczywości swego nierządu” (Objawienie 14:8). Czym jest to wino? — Jej fałszywe nauki. Dała światu fałszywy sabat zamiast Sabatu czwartego przykazania i powtórzyła kłamstwo, które Szatan po raz pierwszy powiedział Ewie w Edenie — o naturalnej nieśmiertelności duszy. Wiele pokrewnych błędów rozprzestrzeniła daleko i szeroko, „ucząc jako nauk przykazań ludzkich” (Mateusz 15:9). Wybrane poselstwa, tom 2, 118.

Wino, które pił Belshazzar, było bałwochwalczym sabatem papieżstwa, ponieważ uczta symbolizowała proroczą "godzinę" prawa niedzielnego. Naczynia świątynne, które wniósł do sali bankietowej, symbolizowały nie tylko bunt przeciwko Bogu, ale święte naczynia również reprezentują lud Boży, gdyż to, co dosłowne, reprezentuje to, co duchowe, a ludzie są naczyniami.

Jednak fundament Boży stoi niewzruszenie, mając tę pieczęć: Pan zna tych, którzy są Jego; oraz: Niech każdy, kto wzywa imienia Chrystusa, odstąpi od nieprawości. Lecz w wielkim domu są naczynia nie tylko złote i srebrne, ale też drewniane i gliniane; i jedne do czci, a inne do nieczci. Jeśli więc ktoś oczyści się z tego, będzie naczyniem do czci, uświęconym, użytecznym dla Pana, przygotowanym do wszelkiego dobrego dzieła. 2 List do Tymoteusza 2:19–21.

Pośród bezczeszczenia ludu Bożego przez przymusowe święcenie niedzieli ognisty napis zwiastuje zgubę Baltazara.

W teje godzinie ukazały się palce ludzkiej ręki i pisały naprzeciw świecznika na tynku ściany pałacu królewskiego; a król widział część ręki, która pisała. Wtedy oblicze króla się zmieniło, a jego myśli go strapiły, tak że rozluźniły się stawy jego bioder, a kolana uderzały jedno o drugie. Król zawołał donośnym głosem, aby przyprawiono astrologów, Chaldejczyków i wróżbitów. I król przemówił i rzekł do mędrców Babilonu: Ktokolwiek odczyta to pismo i ukaże mi jego wykład, będzie obleczony w szkarłat, będzie miał złoty łańcuch na szyi i będzie trzecim władcą w królestwie. Daniela 5:5-7.

Z historycznego punktu widzenia ten fragment rozumie się jako wskazujący, że ojciec Belshazzara przekazał Belshazzarowi tron polityczny, i z tego powodu najlepszym, co jego syn mógł zaoferować w zamian za interpretację pisma, było stanowisko trzeciego władcy. W okresie poprzedzającym wprowadzenie prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych przywództwo polityczne będzie podporządkowane przywództwu religijnemu, które będzie pracować nad wprowadzeniem nowej formy kultu. Obraz bestii przedstawia połączenie Kościoła i państwa, przy czym Kościół sprawuje kontrolę nad tą relacją, a w kontekście prawa niedzielnego Belshazzar był królem politycznym, a więc symbolizował państwo, lecz był jedynie drugi po religijnej władzy swojego ojca. Najlepsze, co mógł zaoferować Danielowi, to stanowisko trzeciego władcy.

„Kiedy Kościół pierwotny uległ zepsuciu, odstępując od prostoty ewangelii i przyjmując pogańskie obrzędy i zwyczaje, utracił Ducha i moc Bożą; a aby kontrolować sumienia ludzi, zabiegał o poparcie władzy świeckiej. Rezultatem było papieństwo, Kościół, który kontrolował władzę państwową i wykorzystywał ją do realizacji własnych celów, zwłaszcza do karania ‘herezji’. Aby Stany Zjednoczone mogły ukształtować obraz bestii, władza religijna musi w takim stopniu kontrolować władzę cywilną, aby autorytet państwa był również użyty przez Kościół do realizacji własnych celów. . . .”

Wymuszanie święcenia niedzieli przez kościoły protestanckie jest wymuszaniem kultu papieństwa — bestii. Ci, którzy, rozumiejąc wymagania czwartego przykazania, wybierają przestrzeganie fałszywego zamiast prawdziwego sabatu, w ten sposób oddają hołd tej władzy, która jedynie to nakazuje. Lecz samym aktem narzucania obowiązku religijnego przy użyciu władzy świeckiej kościoły same tworzyłyby obraz bestii; dlatego wymuszanie święcenia niedzieli w Stanach Zjednoczonych byłoby wymuszaniem kultu bestii i jej obrazu. Wielki bój, 443, 448, 449.

To w kryzysie ujawnia się charakter, a tajemniczy napis na ścianie wywołał kryzys w życiu Belsazara i oznaczył kres jego królestwa, tym samym symbolizując koniec królestwa bestii z

ziemi. Belsazar zginął tej właśnie nocy, symbolizując prawo niedzielne, kiedy Stany Zjednoczone zostają obalone jako szóste królestwo proroctwa biblijnego przy prawie niedzielnym, lecz Stany Zjednoczone natychmiast stają się wiodącym spośród dziesięciu królów. Dziesięciu królów stanowi siódme królestwo proroctwa biblijnego i natychmiast zgadzają się przekazać swoje siódme królestwo bestii.

Albowiem Bóg włożył w ich serca, aby wykonali Jego wolę, aby byli jednomyślni i aby oddali swoje królestwo Bestii, dopóki nie wypełnią się słowa Boga. Objawienie 17:17.

Ostatnie wydarzenia są szybkie, a przejście z szóstego królestwa do siódmego, a następnie do ósmego, jest szybkie, gdyż świat znajduje się wtedy w wielkim kryzysie. Obalenie bestii z ziemi wzbudza lęk u Belsazara i jako naczelną król spośród dziesięciu królów reprezentuje on lęk, którego doświadczą wszyscy królowie ziemi podczas obalenia Stanów Zjednoczonych. W jedenastym rozdziale Księgi Objawienia „godzina”, w której pismo pojawia się na ścianie, jest „godziną” wielkiego trzęsienia ziemi. W tym momencie naznaczone zostają trzy symbole islamu i to islam sprawia, że królowie boją się w ostatnich dniach.

Bo oto królowie się zebrali, razem przeszli. Ujrzeni je i zdumieli się; zatrwożyli się i pośpiesznie uciekli. Tam ogarnął ich strach i ból jak u kobiety rodzącej. Rozbijasz okręty Tarszisz wschodnim wiatrem. Jak słyszeliśmy, tak i widzieliśmy w mieście Pana Zastępów, w mieście naszego Boga: Bóg utwierdzi je na wieki. Sela. Psalm 48:4-8.

Panowie, czyli królowie, zebrali się na uczenie Belshazzara, pijąc wino Babilonu i dotykając oraz oglądając święte naczynia Bożego sanktuarium, kiedy ogarnął ich strach, jak to ukazuje lęk Belshazzara, gdy na ścianie pojawił się napis. Lęk Belshazzara zapoczątkował narastający strach, który przedstawiony jest jako kobieta w bólach porodowych, a "godzina" z jedenastego rozdziału Apokalipsy prowadzi do rozdziału dwunastego, gdzie znak ukazany jest jako kobieta mająca urodzić. Pierwszym bólem porodowym jest napis na ścianie sali biesiadnej. Strach ten powoduje "wiatr wschodni" islamu, który "roztrząska okręty Tarszisz".

W sali biesiadnej Baltazara "tysiąc dostojników" pije wino Babilonu, które symbolizuje przymus świętowania niedzieli. Wtedy orkiestra Nabuchodonozora zaczyna grać, gdy Baltazar każe wnieść ozdoby świątyni. Nierządnicą z Tyru zaczyna śpiewać, a odstępczy Izrael zaczyna tańczyć wokół złotego posągu Nabuchodonozora. Lecz zabawę przerywa "wiatr wschodni", czyli "trzecie biada", które nadchodzi szybko, to jest "siódma trąba". Gdy islam przerywa zabawę, "narody się rozgniewają". Są rozgniewane, ponieważ okręty Tarszisz, symbol gospodarczej struktury planety Ziemi, zostają wówczas zatopione pośrodku morza.

Tarszisz był twoim kupcem z powodu obfitości wszelkich bogactw; srebrem, żelazem, cyną i łożem handlowali na twoich jarmarkach. Jawan, Tubal i Meszek byli twoimi kupcami; handlowali na twoim rynku ludźmi i miedzianymi naczyniami. Ludzie z domu Togarma handlowali na twoich jarmarkach końmi, jeźdźcami i mułami. Mężowie z Dedanu byli twoimi kupcami; wiele wysp handlowało z tobą: przynosili ci w darze rogi z kości słoniowej i heban. Syria była twoim kupcem z powodu obfitości wyrobów twojej roboty; handlowali na twoich jarmarkach szmaragdami, purpurą, haftowaną tkaniną, delikatnym lnem, koralem i agatem.

Juda i ziemia Izraela byli twoimi kupcami: dostarczali na twój rynek pszenicę z Minnit, Pannag, miód, oliwę i balsam. Damaszek był twoim kupcem dzięki mnóstwu wyrobów twojej roboty, z powodu obfitości wszelkich bogactw; handlował winem z Helbon i białą wełną. Dan także i Jawan, podróżując tam i z powrotem, handlowali na twoich jarmarkach; na twoim rynku były błyszczące żelazo, kasja i trzcina wonna. Dedan był twoim kupcem w drogocennych okryciach do rydwanów. Arabia i wszyscy książęta Kedaru handlowali z tobą barankami, baranami i kozłami; w tych towarach byli twoimi kupcami. Kupcy Saby i Raamy byli twoimi kupcami: handlowali na twoich jarmarkach najlepszymi ze wszystkich wonności, a także wszelkimi drogimi kamieniami i złotem. Charan, Kanneh i Eden, kupcy Saby, Aszuru i Chilmadu, byli twoimi kupcami. Ci byli twoimi kupcami we wszelakie towary: w błękitne tkaniny, haftowaną robotę oraz w skrzynie z kosztowną odzieżą, wiązane sznurami i sporządzone z cedru, pośród twoich towarów. Okręty Tarszisz wysławiły cię na twoim rynku; i zostałeś napełniony, i stałeś się bardzo wspaniały pośród mórz. Twoi wioślarze wywiedli cię na wielkie wody; wiatr wschodni rozbił cię pośrodku mórz. Twoje bogactwa i twoje jarmarki, twój towar, twoi marynarze i twoi sternicy, twoi kalafaci i ci, co zajmują się twoim handlem, oraz wszyscy twoi wojownicy, którzy są w tobie, i cała twoja załoga, która jest pośród ciebie, wpadną w środek mórz w dniu twojej zagłady. Ezechiel 27:12–26.

"Okręty Tarszisz" są symbolem struktury gospodarczej planety Ziemi i zostają zatopione pośrodku morza przez "wiatr wschodni". Ezechiel informuje nas, że dzieje się to w "dniu twojej zagłady", a tematem dwudziestego siódmego rozdziału Księgi Ezechiela jest lament nad Tyrem.

Słowo Pana znowu przyszło do mnie, mówiąc: A teraz, synu człowieczy, podnieś lament nad Tyrem; i powiedz Tyrowi: O ty, który leżysz u wejścia do morza, który jesteś kupcem ludów wielu wysp, tak mówi Pan Bóg: Ty, Tyrze, powiedziałaś: Jestem doskonałą pięknnością. Ezechiel 27:1-3.

Dzień zagłady Tyru jest tematem lamentu. Dzień zagłady Tyru jest prawem niedzielnym, gdyż Tyr jest symbolem papieżstwa, którego sąd rozpoczyna się w „godzinie”, w której drugi głos z Objawienia 18 zaczyna wzywać ludzi do wyjścia z Babilonu.

I usłyszałem inny głos z nieba, który mówił: Wyjdźcie z niej, mój ludu, abyście nie mieli udziału w jej grzechach i aby was nie dotknęły jej plagi. Bo jej grzechy dosięgły nieba, a Bóg wspomniął jej nieprawości. Oddajcie jej tak, jak ona wam oddała, i odpłaćcie jej w dwójnasób według jej uczynków; w kielichu, który napełniła, nalejcie jej podwójnie. Ile się wywyższała i żyła w przepychu, tyle zadajcie jej męki i boleści; bo mówi w sercu: Zasiadam jak królowa, nie jestem wdową i nie zaznam smutku. Dlatego w jednym dniu przyjdą na nią plagi: śmierć, żałoba i głód; i zostanie doszczętnie spalona ogniem, bo mocny jest Pan Bóg, który ją sędzi. A królowie ziemi, którzy z nią uprawiali nierząd i żyli w przepychu, będą nad nią biadać i lamentować, gdy ujrzą dym jej spalenia, stojąc z daleka z obawy przed jej męką i mówiąc: Biada, biada wielkiemu miastu Babilonowi, potężnemu miastu! bo w jednej godzinie nadszedł twój wyrok. I kupcy ziemi będą nad nią płakać i smuć się, bo już nikt nie kupuje ich towarów. Objawienie 18:4-11.

Słowo „godzina”, które w Księdze Daniela występuje pięć razy, zawsze oznacza jakiś rodzaj sądu. Rodzaj tego sądu wyznacza kontekst fragmentu, w którym jest użyte. W czwartym rozdziale

Księgi Daniela słowo „godzina” jest najpierw użyte do ogłoszenia nadejścia sądu, czy to sądu badawczego, który rozpoczął się 22 października 1844 roku, czy sądu wykonawczego, który zaczyna się wraz z ustawą niedzielą. W obu przypadkach zarówno sąd badawczy, jak i sąd wykonawczy mają charakter postępujący. Sąd wykonawczy nad papieżem rozpoczyna się wraz z ustawą niedzielą w Stanach Zjednoczonych. To wyznacza „godzinę”, w której rozpoczyna się sąd wykonawczy nad papieżem, a ta „godzina” jest „godziną” wielkiego trzęsienia ziemi z jedenastego rozdziału Objawienia, kiedy dwaj świadkowie, reprezentowani przez Szadraka, Mészaka i Abed-Nego, zostają wrzuceni do pieca jako sztandar, który zostaje wzniesiony niczym potężna armia Ezechiela. Ta „godzina” to czas, gdy na ścianie Belsazara pojawia się napis.

„Okręty Tarszisz”, które reprezentują strukturę gospodarczych linii zaopatrzenia planety Ziemi, zostają wówczas zatopione pośród mórz, co napawa lękiem kupców i królów ziemi; uosobieniem tego jest Belsazar.

W jedenastym rozdziale Apokalipsy "godzina" to czas, gdy "trzecie Biada" islamu szybko nadchodzi, rozbrzmiewa Siódma Trąba, a narody wpadają w gniew. Wszystkie te trzy symbole wskazują na islam jako opatrnościowe narzędzie, którego Pan używa, aby dokonać zgładzenia Baltazara właśnie o tej "godzinie". Baltazar został zabity przez wrogów, którzy potajemnie weszli do jego królestwa przez bramy lekkomyślnie pozostawione otwarte, tak jak mur graniczny między Meksykiem a Stanami Zjednoczonymi został lekkomyślnie pozostawiony otwarty, gdy zbliża się "godzina" "wielkiego trzęsienia ziemi".

Uzdrowienie śmiertelnej rany papieża jest przedstawione w ostatnich sześciu wersach jedenastego rozdziału Księgi Daniela. W tych wersach zidentyfikowano trzy przeszkody, które są pokonywane w miarę gojenia się śmiertelnej rany papieża. Król Północy zawsze pokonuje trzy przeszkody na drodze do najwyższej władzy i zawsze w następującej kolejności: najpierw swojego wroga, następnie swojego sojusznika, a na końcu swoją ofiarę. Pierwszym, który został pokonany, był Król Południa, reprezentujący Związek Radziecki, ostatniego wroga Rzymu, który został zmieciony w 1989 roku. Drugą przeszkodą jest chwalebna ziemia, czyli sojusznik Rzymu, który pokonał ZSRR dla Rzymu — Stany Zjednoczone — które zostają podbite w "godzinie", którą obecnie rozważamy. Następnie trzecia przeszkoda, przedstawiona jako Egipt, oznacza moment, gdy papież przejmie kontrolę nad swoją ofiarą, Organizacją Narodów Zjednoczonych.

W 1989 roku, gdy nastąpiło odpieczętowanie tych wersów, a następnie wzrosła wiedza na ich temat, uznano, że zanim zostały ustanowione jako królestwa, pogański Rzym, papieski Rzym, a następnie współczesny Rzym (przedstawiony jako Król Północy w ostatnich sześciu wersach jedenastego rozdziału Księgi Daniela) musiały pokonać trzy przeszkody geograficzne. W przypadku pogańskiego Rzymu te trzy przeszkody były przedstawione jako trzy kierunki.

A z jednego z nich wyłonił się mały róg, który urósł ogromnie ku południu, ku wschodowi i ku pięknej ziemi. Daniel 8:9.

Dla papieskiego Rzymu były to trzy rogi, które należało wyrwać.

Przypatrywałem się rogom, i oto między nimi wyrósł inny, mały róg, przed którym trzy z pierwszych rogów zostały wyrwane z korzeniami: i oto w tym rogu były oczy jak oczy człowieka oraz usta mówiące wielkie rzeczy. Daniel 7:8.

Dla współczesnego Rzymu (króla północy), przedstawionego w ostatnich sześciu wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela, trzema przeszkodami byli król południa, ziemia chwalebna i Egipt. Podobnie jak w przypadku Rzymu pogańskiego i Rzymu papieskiego, trzy przeszkody oznaczały przeszkody geograficzne. Współczesny Rzym, przedstawiony jako król północy w ostatnich sześciu wersetach jedenastego rozdziału Księgi Daniela, musiał pokonać trzy „mury”, a w przypadku pierwszego chodziło o „mur” filozoficzny, który został usunięty w tym samym czasie co dosłowny mur. W 1989 roku, gdy król północy obalił Związek Radziecki (króla południa), „mur” filozoficzny „żelaznej kurtyny” został usunięty, gdy rozebrano mur berliński.

W "godzinie" sądu Belszazara, gdy na ścianie widnieje już napis, a jego wrogowie potajemnie wkraczają przez niestrzeżone bramy, filozoficzny "mur" rozdziału Kościoła od państwa zostaje zniesiony, podczas gdy Islam trzeciego Biada potajemnie przeniknął przez niestrzeżony "mur" na południowej granicy chwalebnej ziemi.

Kiedy „Egipt”, reprezentujący Organizację Narodów Zjednoczonych, zostanie podbity, a filozoficzny „mur suwerenności narodowej” zostanie usunięty, jako że każdy naród zostanie zmuszony do przyjęcia jednego rządu światowego, którym kieruje nierządnicą z Tyru. Wtedy nastąpi krach finansowy, który doprowadzi do stanu wojennego i despotyzmu dni ostatecznych. Całkiem możliwe, że coś wydarzy się na ulicy zwanej „Wall Street”.

Te właśnie środki, które teraz tak skąpo przeznaczają się na sprawę Bożą i które są samolubnie zatrzymywane, wkrótce zostaną wraz ze wszystkimi bożkami wyrzucone kretom i nietoperzom. Pieniądz wkrótce bardzo nagle straci na wartości, gdy rzeczywistość wiecznych scen otworzy się zmysłom człowieka. Służba dobroczynna, 266.

Kontynuujemy nasze studium nad Belshazzarem w następnym artykule.

Dziś, jak za dni Eliasza, linia demarkacyjna między ludem Bożym zachowującym Jego przykazania a czcicielami fałszywych bogów jest jasno wytyczona. „Jak długo będziecie się chwiać na dwie strony?” – wołał Eliaz; „jeśli Pan jest Bogiem, idźcie za Nim; a jeśli Baal – idźcie za nim.” 1 Księga Królewska 18:21. A przesłanie na dziś brzmi: „Upadł, upadł Babilon wielki... Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły jego plagi. Gdyż jego grzechy dosięgły aż do nieba, a Bóg wspomniął jego nieprawość.” Objawienie 18:2, 4, 5.

„Nie jest daleki czas, kiedy próba przyjdzie do każdej duszy. Będzie nam narzucane przestrzeganie fałszywego sabatu. Spór rozegra się między przykazaniami Bożymi a przykazaniami ludzkimi. Ci, którzy krok po kroku ustępowali wobec wymagań świata i dostosowywali się do światowych zwyczajów, wtedy ulegną władzom, zamiast narazić się na szyderstwo, zniewagi, groźbę uwięzienia i śmierci. Wtedy złoto zostanie oddzielone od zanieczyszczeń. Prawdziwa pobożność zostanie wyraźnie odróżniona od jej pozorów i blichtru. Wiele gwiazd, którymi zachwycaliśmy się ze względu na ich blask, wtedy zgaśnie w

ciemności. Ci, którzy przywdziali ozdoby świątyni, lecz nie są odziani w sprawiedliwość Chrystusa, ukażą się wtedy w hańbie własnej nagości.” Prorocy i królowie, 187, 188.